

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Meditationum evangelicarum pars tertia, hoc est:
Tractatio evangeliorum tam dominicalium, quam
festivalium, ad recte se sub variis tentationum generibus
gerendum, disposita**

Creide, Hartmann

Francofurti ad Moenum, 1682

De secundo

[urn:nbn:de:bsz:31-126133](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-126133)

num, à facie Domini, & à gloriâ virtutis ejus, 2. Thels. 1. v. 9.

De Secundo.

Sequitur *Medela*, quæ fluit
 I. *Ex Patris redamatione.* Si quis diligit me, ait Christus, sermonem meum servabit, & Pater meus diliget eum. Hæc ingens gratia est. Quamvis enim Deus cælestis Pater univertum orbem diligit, & ita etiam impios in mundo: sicut & Solem suum oriri finit, super bonos & malos, Mal. 5. v. 44. & vult serid, omnes salvos fieri, 1. Tim. 2. v. 4. attamen specialis inspectio in electis ejus, Sap. 3. v. 9. quos ut animam suam diligit, & ut pupillam oculi tuetur, Zach. 2. v. 8.

Sicut igitur insignem læticiam affert piis subditis, si Principem suum sibi benè cupere norunt, sicuti Haman multis prædica- bat, quod Rex Ahasverus super alios eve- ctum in deliciis haberet se, Esther. 5. v. 10. seq. Ita nobis multò magis exultare convenit, quod Rex Regum nos gratiosè respexit, & gratiâ sua dignatur. Omnis enim homo mendax, Psal. 116. v. 11. Sed hic Dominus nunquam mutatur, Mal. 3. v. 6. omnia opera ejus in veritate, Psal. 33. v. 4. citius montes commovebuntur, & colles loco movebuntur, quam apex de verbo ejus deficiat, Esa. 54. v. 10.

Hinc non modò preces nostras exaudit, quando invocamus eum: sed & in angustia constitutos blandè consolatur, ne timeant, se enim adfuturum ipsis in tribulatione, erepturum, & glorificaturum eos, Psal. 91. v. ult. quod & opere ipso sæpius demonstravit: neminem enim unquam dereliquit, qui speravit in eo, Sir. 2. v. 11.

In hoc mundo Deus aliquando huic vel illi fidelem amicum conciliat, à quo sicut animam suam diligit, diligitur, ut Davidis & Jonathani exemplum probat, 1. Sam. 20. v. 17. Verùm facultas juvandi sæpè deest.

Qui verò Deum amicum habet, cum Assaph dicere potest: Quid mihi est in cælo? & à te, quid volui super terram? Psal. 73. v. 25. Sicut enim nemo bonus est, nisi ipse solus, Matth. 19. v. 17. ita etiam arden- ter diligit, Ol. 11. v. 8. ut Pater, Psal. 103. v. 15. Mater, Esa. 49. v. 15. in caritate per- petuâ, Jer. 31. v. 3. Psal. 103. v. 17.

II. *Ex SS. Trinitatis inhabitatione.* Veni- nemus ad eum, dicit Christus, se, & Pa- trem cum Spiritu sancto, indigitans, & mansionem apud eum faciemus.

Hinc omnibus sinceris amatoribus Christi, qui corde & ore ipsum profiten- tur, & verbum ejus servare student, ingens gaudium suboritur. Deus Pater amat nos, Joh. 16. v. 27. & in hunc finem Filium su- um unigenitum misit in mundum, ut viva- mus per eum, 1. Joh. 4. v. 9.

Filius Dei, de oleo bono, quo unctus est, velut caput, aliquid in barbam & in vestimenta h. e. in Doctores & Auditores stillari fecit, Psal. 133. v. 2. & Spiritum sanctum super omnem carnem effudit, Joël. 2. v. 28.

Spiritus quoque sanctus, nullum discrimen observat, inter conversos Judæos & gentiles, ut Petrus testatur, Act. 10. v. 35. innuens gratum hunc hospitem, non modò super Apostolos effusum: sed & omnibus missum esse, ut gratiosâ suâ inhabitatione quilibet in ingressu, progressu & egressu vitæ fruatur.

In

In vitæ ingressu, super infantes effunditur, quando Christo in baptismo iniciantur, Tit. 3. v. 5. quin & Baptistam in utero Matris replevit, ut in exultationis gaudio Messiz adventum gratulatus sit, Luc. 1. v. 44.

In vitæ progressu templum & habitaculum suum ædificat, non modò in senibus, sed & in juvenibus, filiis & filiabus, Joël, 2. v. 28. habitat in sene Simeone, Luc. 2. v. 26. habitavit in matre & avia Timothei, quarum utraque plena fidei & Spiritus fuit, 1. Tim. 1. v. 5. habitavit in Regio Psalte, per quem quoque locutus est, 2. Sam. 23. v. 2. habitat quoque in mechanicis, sicut in Besaleel & Oholiab, Exod. 31. v. 2. Summa: Nullus æger cum Jobo adeò infirmus, Job. 33. v. 19. nullus mendicus cum Lazaro adeò egenus, Luc. 16. v. 20. nullus famulus cum Onesimo adeò vilis est, Philem. v. 10. quin habitaculum suum in iis figat Spiritus sanctus. Propterea non modò in Pentecostes festo super Apostolos effusus, sed jam tum in V. T. Moysi ductor fuit, Prophetis que quid loquerentur, inspiravit: qui de futurâ gratiâ prophetarunt, scrutantes, in quod, vel quale tempus significaret in eis Spiritus Christi: prænuccias eas, quæ in Christo sunt passionis & posteriores glorias, 1. Petr. 1. v. 10. 11. sicut adhuc hodiè communicatio ejus nobiscum est, 2. Cor. 13. v. ult. ut ejus instinctu, quæ recta sunt faciamus, clamantes: Abba Pater, Rom. 8. v. 16.

In vitæ egressu, virtute suâ nos confirmat, nemortem horrescamus, quam suavissimis ided nominibus insignit, quod sit abitus ad Patrem, Joh. 14. v. 2. pacifica dimissio, Luc. 2. v. 19. janua ad vitam, Joh. 5. v. 24. exoptata dissolutio, & dives

lucrum, Phil. 1. v. 21. Quin ille ipse Spiritus est, qui Iesum à mortuis resuscitavit, & quia in nobis quoque idem habitat, certissimus, quod & nostra mortalia corpora vivificaturus sit, propter inhabitantem spiritum in nobis, Rom. 8. v. 11.

Quando igitur gratum hunc hospitem, Patrem, Filium & Spiritum sanctum nobiscum habemus, & quidem ita, ut templum & tabernaculum suum in cordibus nostris construxerit, meritò, quod nobis salus facta sit, adseverare possumus, sicut de Zachæo, ad quem Christus diverterat, dicitur: Luc. 19. v. 9.

III. Ex officii Sp. S. designatione, quod consistit

1. In consolando. Adjuvat enim infirmitatem nostram, Rom. 8. v. 26. dans lassitudinem, Esa. 40. v. 79. secundum divitias gloriæ suæ corroborari, in interiori homine: & Christum habitare per fidem in cordibus nostris, Eph. 3. v. 16.

2. In informando. Ille vos docebit omnia, ait Servator: potissimum, quomodo Deum ratione essentia & voluntatis cognoscamus. Nam, ut Hieronymus ait: *Omnia homo pecus est, absque notitiâ sui Creatoris.* Joh. 17. v. 3.

3. In revocando. Suggestet vobis, pergit porriò Servator, omnia, quæ dixi vobis. Naturâ rudes & insulsi sumus, ut non percipiamus ea, quæ sunt Spiritus Dei, 1. Cor. 2. v. 14. sicut Apostoli ipsi sæpè nesciebant, quæ illis Iesus loquebatur, Joh. 16. v. 18. Luc. 18. v. 34. quâ de causâ & sæpè ipsos ob fidem infirmam objurgavit, Marc. 9. v. 19. Nos insuper ita affecti sumus, ut facillimè bona quæ legimus, aut audimus oblivioni tradamus, instar viri, considerantis

faciem nativitatís fuæ in speculo, & poftquam confideravit fe, abiit, & ftatim oblitus eft, qualis fuerit, Jac. 1. v. 23. Ideò Spiritum fanctum infirmitatem noftram adjuvare neceffe eft, ut non modò aperiat nobis fenfum, Luc. 24. v. 45. fed & legem fuam in corde noftro fcribat, ut femper norma nofta fit, Jer. 31. v. 33. fic benè nobis erit, inveniemusque gratiam & difciplinam bonam, coram Deo & hominibus, Prov. 3. v. 4.

De Tertio.

Restat *Cautela*, quæ tribus abfolvitur Regulis, quarum

I. *Verbum Chrifti ferva.* Qui diligit me, ait Chriftus, sermonem meum fervabit. Non dicit: Audiet sermonem meum; licet enim & hoc à vero Chrifti difcipulo requiratur, ipfo Chrifto teftè: Qui ex Deo eft, verbum Dei audit, Joh. 8. v. 47. at tamen nudum audire non fufficit: fed & vita juxta auditum verbum componenda eft. Si hæc fcitis, beati eftis, fi feceritis ea, Joh. 13. v. 17.

Imprimis verò verbum Chrifti fervandum eft,

I. *Per fiduciam cordis.* Ne ulla creatura nos inde divellat, Rom. 8. v. 39. e. g. quando Servator clamat: Venite ad me omnes, qui laboratis & onerati eftis, ego reficiam vos, Matth. 11. v. 28. te quoque includas oportet, & quia tu quoque ex numero laborantium & oneratorum es, neutiquam de refectione dubites: Est enim Servator omnium hominum, maximè v. fidelium, h. e. eorum, qui fanctiffimum ejus meritum, quod pro toto mundo præftitit, in individuo fibi applicant, 1. Tim. 4. v. 10.

Id fecerunt Jobus, e. 19. v. 25. Paulus, Gal. 2. v. 20. Thomas, Joh. 20. v. 28.

Idem & nos faciamus, ut in omnibus adverfitatibus, morte quoque ipsa ad verbum Chrifti tanquam ad facram anchoram confugiamus. Amen, Amen dico vobis, ait Servator: fi quis sermonem meum fervaverit, mortem non videbit, in æternum, Joh. 8. v. 51.

II. *Per confessionem oris.* Ne pudeat nos sermonum Chrifti, Marc. 8. v. 38. fed parati femper fimus, ad fatisfactionem, omnipotentem nos rationem, de eâ, quæ in nobis eft fide, 1. Petr. 3. v. 5. Rom. 10. verf. 10.

Hoc nifi fit, fed confessio occultatur, ut diligas gloriam hominum magis, quàm gloriam Dei, Joh. 12. v. 43. indicium fanè eft, sermonem Chrifti apud ejusmodi homines in tenui pretio effe, aliàs illud confiteri minus vererentur, siquidem Chriftus exprefse ait: Nolite timere eos, qui occidunt corpus, Matth. 10, v. 28.

III. *Per conformationem operis.* Vos amici mei eftis, fi feceritis, quæ ego præcipio vobis, ait Servator, Joh. 15. v. 14.

Quando igitur Dominus clamat: Agite pœnitentiam, appropinquavit Regnum cœlorum, Matth. 4. v. 22. non furdis auribus prætermittamus illud, fed refipifcamus, dum peccare poffumus, ne tempus fortè nobis deficiat, à manè enim ufque ad vefperam immutabitur tempus, Sir. 18. verf. 26.

Quando Chriftus clamat: Cavete, ne corda vefta graventur crapulâ, & ebrietate, & curis hujus vitæ, Luc. 21. v. 34. iterum cogitemus; sermonem Chrifti effe, eun-